

Брой 14

Битоля, 4 април, сбота 1942 год.

Цена 1 лв.

Год. I

ПЕЛИСТЕРСКО ЕЖО

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕНИ ВЪПРОСИ,
КУЛТУРА и ИНФОРМАЦИЯ — ИЗДАВА КОМИТЕТЪ

Редакторъ-уредникъ
ГЕОРГИ ВАСИЛЕВЪ

4 СТРАНИЦИ

Редакция: улица „206“ № 5
Абонаментъ 50 лв. годишно

ИЗЛИЗА ВСЪКА СЖБОТА

„Никой нема право, когато изпълнява своите задължения. Днесъ предъ българскиятъ народъ сж поставени една редица задължения отъ цялостното изпълнение на които зависятъ утрешнитъ му права. Между тѣзи задължения, на първо мѣсто стоятъ: дисциплина, спокойствие и вяра.“

ПО ЕДИНЪ ВЪ БРОЙ

Григоръ Пърличевъ

Григоръ Пърличевъ, великъ синъ на Македония, български поетъ е единъ отъ първитѣ възрожденци. Роденъ въ Охридъ (1830-1893), първоначалното си образование получава въ Охридъ, а университета завършва въ Атина. Атинскиятъ университетъ въ 1860 г. дава първата награда за поемата „Арматолос“ (Сердаръ) написана на гръцки отъ Пърличева. Сжщиятъ университетъ предлага и стипендия на Пърличева, но великия български поетъ отклонилъ предложението му и се върналъ въ Охридъ да учителствува и шири българската култура и просвѣта между своя народъ. Той е голѣмъ ратникъ за възстановяване на българска черква и за това е поискалъ часъ по-скоро да се въведе българския езикъ, както въ училището така и въ църквата. Въ сжщото време е написалъ епохалната си поема „Падането на Охридската патриаршия“, която ще остане една незамянима историко-поетична поема въ българската литература. Съ нея Григоръ Пърличевъ направи единъ превратъ въ главитѣ на българитѣ, които сж се гърчѣли. Той се занимавалъ съ преводи отъ гръцки, но критиката бѣ строга, поради което напустналъ литературнитѣ преводи, като написалъ една прекрасна автобиография въ 1894 год. Сжщата бѣ напечатана въ единъ отъ Министерскитѣ сборници. Григоръ Пърличевъ е голѣмъ народенъ будителъ, истински ратникъ за култура и свобода, който ратува като учителъ не само съ перото, но е и основателъ на много основни училища, читалища и разни народни клубове и всѣкжде се явява като защитникъ на родния езикъ, училище и църква.

Като общественикъ и ратникъ на българската култура и учителъ не веднажъ

бѣ клеветенъ отъ гръцкия владика като бунтовникъ и като такъвъ бѣ хвърлянъ не веднажъ въ занданитѣ на Охридъ, Дебъръ, Ресенъ и Битоля. Но следъ завръщането му отъ заточение, се хвърля наново въ борбата за свобода и култура и въ 1867 год. родолюбивитѣ Охридчани застанаха на фронта на Пърличева и се отцепиха отъ гръцката патриаршия.

Григоръ Пърличевъ е учителствувалъ 30 години въ Охридъ, проявявалъ голѣмъ общественъ животъ и се смѣта за единъ отъ първитѣ будители на българската култура и борба за черковна независимостъ въ Македония. Българския поетъ Григоръ Пърличевъ е авторъ на прочутата пѣсенъ „Во хилядо шестдесетъ и второ лѣто“, която буди единъ зовъ за родната черква. Григоръ Пърличевъ създаде единъ новъ исторически животъ, оформи народното съзнание на българитѣ въ Македония.

Григоръ Пърличевъ служи съ възторженъ героизъмъ, самоотверженностъ, честностъ и преданостъ въ днитѣ на нашето робство, политически и духовенъ гнетъ, когато българитѣ се срамуваха отъ собствениятъ си произходъ, предпочитаха да се гърчелятъ и съ това погребваха българщината.

Т. Г. Крайничанецъ

ПРОФЕСОРЪ ЕМИЛЪ

(По случай 25 години отъ смъртъ)

Преди 25 год., на 31 мартъ 1917 година за винаги склопи очи единъ титанъ на мисълта, откривателъ, гений и спасителъ на човѣчеството, който съ своето откритие му подари най-мощното оржие, за да може успѣшно да се бори срещу редица мжно излѣчими, инфекциозни болести.

Емилъ Адолфъ Берингъ се ражда на 1854 година, като синъ на народенъ учителъ отъ Западна Пруссия. Надаренъ съ необикновени дарби и способности той завършва въ 1878 г. съ отличие медицинския фа-